

دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی
دانشگاه تبریز

گروه فلسفه

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته فلسفه

عنوان

تصور خدا نزد ملاصدرا و دکارت

استادان راهنما

دکتر مسعود امید

دکتر مرتضی شجاعی

پژوهشگر

مریم صمدیه

مرداد ۱۳۹۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تقدیم:

به ساحت مقدس آقا امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف

تقدیر و تشکر!

خداؤندا! سپاس نامتها توراست که تاج افتخار و سربلندی بندگیت را به ما ارزانی داشتی و به ما

منت نهادی تا ذکر تو کنیم و تو را بخوانیم و تنزیه و تسبیح تو گوییم.

در ابتدا وظیفه خود می‌دانم که از زحمات و حمایت‌های بی دریغ پدر و مادر عزیزم نهایت

تشکر را داشته باشم که همیشه همراه و پشتیبانم بودند و از هیچ کمکی برای بندۀ مضایقه نکرده-

اند.

در اینحالازم می‌دانم که از اساتید محترم و بزرگوار جناب آقای دکتر امید و دکتر شجاعی که

راهنمایی بندۀ را در این پایان نامه بر عهده داشتند و از ارائه تجربیات خود به بندۀ مضایقه

نکرده‌اند، نهایت تقدیر و تشکر را به جا آورم. هم‌چنین از استاد محترم جناب آقای دکتر اصغری

که داوری پایان نامه را بر عهده گرفتند نیز قدردانی می‌کنم.

از اساتید محترم و بزرگوار گروه فلسفه، جناب آقای دکتر نوالی، دکتر فتحی، دکتر صدر مجلس،

دکتر عین‌الله زاده، دکتر عبدالله نژاد، دکتر آزادی، دکتر غروی، دکتر ساروی که افتخار

شاگردیشان را داشتم نیز تشکر و قدردانی می‌کنم.

نام: مریم	نام خانوادگی دانشجو: صمدیه
عنوان پایان نامه: تصور خدا نزد ملاصدرا و دکارت	
استاد (استادان) راهنما: دکتر مسعود امید – دکتر مرتضی شجاعی استاد (استادان) مشاور: –	
گرایش: غرب	مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد
دانشکده: ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی	دانشگاه: تبریز
تعداد صفحه: ۱۰۲	تاریخ فارغ‌التحصیلی: ۱۳۹۰
کلید واژه‌ها: تصور خدا، شناخت خدا، اوصاف خدا، وجود، جوهر، ملاصدرا، دکارت، مقایسه دو فیلسوف	
چکیده:	
<p>به یقین می‌توان گفت تصور خدا و الوهیت هیچ گاه از ذهن بشر دور نبوده است؛ زیرا انسان موجودی الهی و آفریده بر مثال خدایی است. در این پایان نامه تصور خدا با رویکردی تطبیقی مورد بحث قرار گرفته است، یعنی تصور از ذات و صفات خدا، از دو منظر و نگرش مختلف مورد بررسی تطبیقی قرار گرفته است، از یک طرف دیدگاه دکارت فیلسوف فرانسوی را داریم و از طرف دیگر دیدگاه ملاصدرا فیلسوف مسلمان. تصور این دو از خداوند دارای اشتراکات و اختلافاتی است که از مبانی مختلف فلسفی این دو، ناشی می‌شود. ملاصدرا با رویکردی وجودشناختی، خداوند را وجود محضی می‌داند که احاطه قیومی بر همه موجودات دارد و همه موجودات نمود و ظهور او هستند. تصور ملاصدرا از خداوند، بر اساس وجود و وجود و وجوب شکل می‌گیرد، تا آنجا که خداوند را واجب الوجود می‌خواند و معتقد به صفات ایجابی و سلبی در خداوند می‌شود؛ به گونه‌ای که این صفات، عین ذات خداوند هستند.</p> <p>اما دکارت در تصورش از خداوند، با رویکردی معرفت‌شناختی نسبت به خدا، او را کمال مطلق همراه با دو ویژگی جوهريت و عدم تناهی می‌داند. در واقع دکارت مفهوم خدا را مفهومی ایجابی و فطری می‌داند که بالقوه پیش از تجربه در ذهن وجود دارد و بعد از پیدایش زمینه تجربی به مرحله ظهور و فعلیت می‌رسد.</p>	

فهرست مطالب

صفحه

۱	مقدمه .....
۴	فصل اول: پیشینه تصور خدا در ادیان و فلسفه .....
۴	۱-۱ مفهوم خدا در ادیان .....
۴	۱-۱-۱ مفهوم خدا در دین زرتشتی .....
۴	۲-۱-۱ مفهوم خدا در دین یهود .....
۵	۳-۱-۱ مفهوم خدا در دین مسیح .....
۵	۴-۱-۱ مفهوم خدا در دین اسلام .....
۶	۲-۱ مفهوم خدا در فلسفه .....
۶	۱-۲-۱ مفهوم خدا در یونان .....
۶	۱-۲-۱-۱ افلاطون و تصور خداوند .....
۸	۲-۱-۲-۱ ارسطو و تصور خداوند .....
۹	۲-۱-۲-۱-۱ فلوبین و تصور خداوند .....
۹	۲-۲-۱ مفهوم خدا در فلسفه مسیحی .....
۹	۱-۲-۲-۱ آگوستین و تصور خداوند .....
۱۰	۲-۲-۲-۱ توماس آکوئیناس و تصور خداوند .....
۱۰	۳-۲-۱ مفهوم خدا در فلسفه اسلامی .....
۱۰	۱-۳-۲-۱ فارابی و تصور خداوند .....
۱۱	۲-۳-۲-۱ ابن سینا و تصور خداوند .....
۱۱	۳-۲-۱-۱ سهروردی و تصور خداوند .....
۱۴	فصل دوم: تصور خداوند در فلسفه ملاصدرا .....
۱۵	۱-۲ موضعیت خداوند در فلسفه ملاصدرا .....

۱۶	۲-۲ مسأله رویکرد و روش تحقیق در شناخت خدا
۱۸	۳-۲ تفکیک مقام تصور از تصدیق در شناخت خداوند
۱۹	۴-۲ تفکیک امکان تصوری و امکان تصدیقی در شناخت خداوند
۲۰	۵-۲ امکان شناخت تصوری خداوند از نظر ملاصدرا
۲۰	۱-۵-۲ امکان از جهت فاعل شناسا و عالم
۲۰	۲-۵-۲ امکان از جهت متعلق شناسایی و معلوم
۲۱	۱-۲-۵-۲ ضابطه کلی مربوط به عالم زبان: معنی داری واژه واجب الوجود بالذات
۲۱	۲-۲-۵-۲ ضابطه کلی مربوط به عالم ذهن: غیرمتاقض بودن تصور خداوند
۲۲	۶-۲ ادله وجود خدا راهی برای اخذ تصور خداوند
۲۲	۷-۲ مراحل شناخت تصوری خدا
۲۳	۸-۲ نحوه حصول تصور خدا
۲۳	۹-۲ مراحل حصول تصور خدا
۲۴	۱۰-۲ تقسیم‌بندی مفاهیم و تصورات در ملاصدرا و تعیین مفهوم خدا در آنها
۲۵	۱۱-۲ روش‌های شناخت خداوند
۲۹	۱۲-۲ روش شناخت خداوند در نزد ملاصدرا
۳۱	۱۳-۲ حدود و شعاع شناخت خداوند از نظر ملاصدرا
۳۴	۱۴-۲ تعریف خداوند
۳۵	۱۵-۲ روش‌های تعریف لفظی
۳۸	۱۶-۲ تعریف خداوند از دیدگاه ملاصدرا
۳۹	۱۷-۲ صفات خداوند
۴۴	۱۸-۲ تقسیم‌بندی صفات در ملاصدرا
۵۱	فصل سوم: تصور خداوند در فلسفه دکارت.

۱-۳	موضوعیت خداوند در فلسفه دکارت 52
۲-۳	مسئله رویکرد و روش تحقیق در شناخت خدا 53
۳-۳	تفکیک مقام تصویر از تصدیق در شناخت خداوند 53
۴-۳	تفکیک امکان تصوری و تصدیقی در شناخت خداوند 54
۵-۳	امکان شناخت تصویری خداوند از نظر دکارت 54
۱-۵-۳	امکان از جهت فاعل شناسا و عالم 55
۲-۵-۳	امکان از جهت متعلق شناسایی و معلوم 56
۱-۲-۵-۳	ضابطه مربوط به عالم زبان: معنی داری واژه کامل ترین ذات یا موجود 56
۲-۵-۳	ضابطه کلی مربوط به عالم ذهن: غیر متناقض بودن تصویر خداوند 59
۶-۳	بررسی امکان تصویر خدا 60
۷-۳	ادله وجود خداراهی برای اخذ تصویر خداوند 62
۸-۳	مراحل شناخت خدا 63
۹-۳	نحوه حصول تصویر خدا 65
۱۰-۳	مراحل حصول تصویر خدا 66
۱۱-۳	تقسیم‌بندی مفاهیم و تصورات در دکارت و تعیین مفهوم خدا در آنها 67
۱۲-۳	فطری، ساختگی و ایجابی بودن تصویر خدا 71
۱۳-۳	روش عام شناخت خداوند در دکارت 72
۱۴-۳	روش خاص دکارت در شناخت خداوند 73
۱۵-۳	امکان کاربرد روش ترکیب در شناخت خدا 73
۱۶-۳	حدود و شعاع شناخت خداوند از نظر دکارت 74
۱۷-۳	تعریف دکارت از خداوند 76
۱۸-۳	تحلیلی در باب تعریف دکارتی از خدا 77

۷۸	۱۹-۳ صفات خداوند
۸۱	۲۰-۳ تقسیم‌بندی صفات در دکارت
۸۴	فصل چهارم: مقایسه تصور ملاصدرا و دکارت از خداوند
۸۴	۱-۴ موضوعیت خداوند
۸۴	۲-۴ مسئله رویکرد و روش تحقیق در شناخت خدا
۸۵	۳-۴ تفکیک مقام تصور از تصدیق در شناخت خداوند
۸۵	۴-۴ امکان شناخت تصوری خداوند
۸۶	۵-۴ نحوه حصول تصور خدا
۸۶	۶-۴ مراحل حصول تصور خدا
۸۷	۷-۴ تقسیم‌بندی مفاهیم و تصورات در ملاصدرا و دکارت و تعین مفهوم خدا در آنها
۸۸	۸-۴ روش شناخت خداوند
۸۸	۹-۴ حدود و شعاع شناخت خداوند
۹۱	۱۰-۴ تعریف خداوند
۹۴	۱۱-۴ صفات خدا
۹۴	۱۲-۴ تقسیم‌بندی صفات
۹۷	فصل پنجم: جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
۹۷	۱-۵ تشابهات ملاصدرا با دکارت در زمینه تصور خداوند
۹۸	۲-۵ تفاوت‌های ملاصدرا با دکارت
۹۹	منابع

یکی از مسائل اساسی که هر انسانی در تمامی عمر خویش یا دست کم در برهه‌ای از عمر خویش با آن درگیر است، مسأله خدا است. آیا خداوند وجود دارد؟ هر انسانی حتی غیر متدين با این مسئله درگیر است. قبل از پاسخ به این سؤال اساسی و حتی مهم‌تر از پاسخی که به این سؤال داده می‌شود، تصویری است که در ذهن آدمی از خداوند وجود دارد و غالباً همان تصور خاص باعث پاسخ خاصی به آن سؤال اساسی خواهد شد.

فیلسوفان، عارفان و متكلمان هر یک تصوری خاص از خداوند دارند که غالباً این تصورات با یکدیگر متفاوت‌اند. در تصور ملاصدرا و دکارت نیز از خداوند شباهت‌ها و تفاوت‌هایی نهفته است. از جمله شباهت‌های این دو فیلسوف در تصور خداوند، موضوعیت قرار دادن خداوند در فلسفه‌شان و هم‌چنین غیر قابل شناخت دانستن کنه ذات خداوند و ذکر اوصاف و صفاتی مشترک برای خداوند است. اما این دو فیلسوف در تصورشان از خداوند تفاوت‌هایی هم داشته‌اند که از جمله این تفاوت‌ها، رویکرد این دو به موضوع خداوند است چرا که ملاصدرا رویکردی وجودشناختی نسبت به خداوند دارد حال آنکه رویکرد دکارت، رویکردی معرفت‌شناختی است. و هم‌چنین ملاصدرا خدا را وجود می‌خواند و مخالف با جوهر دانستن خداست در صورتی که دکارت خدا را جوهر می‌خواند که صفت اصلی آن هم نامتناهی بودن است. لذا هدف این پایان‌نامه، بیان همین تفاوت‌ها و شباهت‌هاست.

این پایان‌نامه از پنج فصل تشکیل شده است. فصل اول، پيشينه تصور خدا در اديان و فلسفه است که در اين فصل به بيان تصور خداوند در اديان زرتشتي، يهود، مسيح و اسلام و هم‌چنین به تصور خداوند در فلسفه‌های یونان، فلسفه مسيحي و فلسفه اسلامي پرداخته شده است. فصل دوم، تصور خدا در فلسفه ملاصدرا است که به بيان موضوعيت خدا، رویکرد ملاصدرا نسبت به موضوع خداوند، امكان شناخت تصوري خداوند، تعريف خداوند و صفات خداوند و ... پرداخته شده است. فصل سوم، تصور خدا در

فلسفه دکارت است که در این فصل همان موضوعاتی در فصل دوم بیان شده، دوباره در دکارت مطرح

گردیده است. فصل چهارم مقایسه تصور ملاصدرا و دکارت از خداوند است که در این فصل به مقایسه

این دو فیلسوف طبق همان مسائلی که در فصل دوم و سوم مطرح شده، پرداخته شده است. و در نهایت

فصل پنجم که آخرین فصل و نتیجه‌گیری است به بیان تشابهات و تفاوت‌های ملاصدرا با دکارت در

زمینه تصور خداوند به صورت اجمالی پرداخته است.

در بررسی این پایان‌نامه از منابع دست اول هر دو فیلسوف همچون اسفار اربعه، الشواهد الربویه،

المظاهر الالهیه، مفاتیح الغیب و ... در ملاصدرا و تأملات در فلسفه اولی، اعتراضات و پاسخ‌ها، گفتار در

روش، اصول فلسفه و ... در دکارت استفاده شده است. همچنین از منابع لاتین و عربی و منابع مربوط به

عقاید این دو فیلسوف مورد استفاده قرار گرفته است.

فصل اول

پیشینه تصور خدا در ادیان و

فلسفه

فصل اول: پیشینه تصور خدا در ادیان و فلسفه

۱-۱ مفهوم خدا در ادیان

در ادیان مختلف، دیدگاه‌های مختلفی نسبت به خداوند وجود دارد. هر یک از ادیان پیرو خدای خاصی است در عین اینکه در این ادیان، اعتقاد به خدای واحد و احد هم جریان دارد. تصور برخی از این ادیان از خداوند در اینجا مطرح می‌شود.

۱-۱-۱ مفهوم خدا در دین زرتشتی

در عهد قبل از زرتشت قدیمی‌ترین خدای آریایی، خدای وارونا بود که با صفت همه دان یا آگاه و کاشف اسرار شناخته می‌شد. بعد از وارونا، مهر یکی دیگر از خدایان کهن آریایی است. اما در دین زرتشتی تنها یک خدای شایسته پرستش هست و آن اهورامزدا است. اهورا در لغت به معنی بزرگ، مولی، سرور و خداوند است و مزدانیز به معنی هوش، خرد و دانایی می‌باشد و اهورا مزدا یعنی سرور دانا. اهورا مزدا خالق، تابان، پرشکوه، بزرگترین، حکیم‌ترین، کامل‌ترین و سخی‌ترین روح است. در اوستا و متنون زرتشتی صد و یک نام و صفت برای اهورا مزدا ذکر شده مانند خالق، بصیر، علیم، قدرتمند‌ترین، بزرگترین، مهربان، پدر عدالت یا حقیقت «آشا»، پدر فکر نیک «و هونه»، کریم «هوره»، بخشندۀ «سپتا» (همتی، ۱۳۸۶: ۴۶-۴۴).

۱-۱-۲ مفهوم خدا در دین یهود

خدا در دین یهود، یهوه و الوهیم است. یهوه یعنی «کسی که هست» و در تورات رازق و مالک دانسته می‌شود. یهوه در عین اینکه از حکمت و اراده و برترین قدرت‌ها برخوردار است اما از بندگان خود دستگیری می‌کند. او خالق کائنات و کمالات موجودات، واحد و احد و قدیم و صانع و پدیدآورنده همه چیز است، او مدبر عالم است و مشاور و یاوری ندارد، او ازلی و ابدی و ورای زمان است و از آفرینش هدفی دارد و هرگز کاری عبث نمی‌کند، او کامل و بی نقص است و از هر عیبی منزه است. و در عین

اینکه نامرئی است اما در عالم حضور دارد و در بین بنی اسرائیل حاضر است. در کتاب اشعیای نبی مفهومی از خداوند که همه موانع نژادی، زمانی و مکانی را به کنار می‌نهد به دست می‌دهند یعنی خداوند قادر، بصیر، عادل، خالق، عالم و منجی جهان (همان: ۴۸-۴۶).

۱-۳-۱ مفهوم خدا در دین مسیح

در مسیحیت در مورد خداوند دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. یک دیدگاه، تصویر موحدانه خداوند را در مسیحیت شامل می‌شود که طبق آن خداوند دارای صفاتی چون روح و حیات، عقل، هدف، اراده نیک و وحدت می‌شود و طبق این نظر باید خداوند را احساس کرد و نه اینکه بدان معتقد بود. مسئله دیگر تثیل را شامل می‌شود به این صورت که اینان معتقد به سه وجود پدر و پسر و روح القدس هستند. پدر، خدای قادر مطلق، خالق آسمان و زمین و خداوندگار عیسی مسیح است. پسر، متولد شده از پدر، نور از نور، ایجاد شده و نه خلق شده و هم گوهر با پدر و او عیسی مسیح است و روح القدس، خداوندگاری است که زنده می‌سازد و از پدر و پسر صادر می‌شود و با پدر و پسر پرستش می‌گردد. مسائل دیگر چون مسئله حلول خدا در مسیح، مسئله مملکوت خدا یا سلطنت خدا یا سلطنت آسمان‌ها که در انجیل متی وجود دارد ولی در تورات دیده نمی‌شود و مسائل دیگر از این قبیل نیز مطرح بوده است (همان: ۵۴-۴۹).

۱-۴ مفهوم خدا در دین اسلام

خدا در دین اسلام با عنوان الله نامیده می‌شود که به معنای معبد و ذات شایسته پرستش یا موجودی که همگان نیازمند اویند و به او روی می‌آورند، می‌باشد. در قرآن ۲۷۰۲ بار نام مقدس خداوند به کار رفته است. در اسلام خداوند دارای اسماء و صفات نیکویی است که بر اساس ذات و صفات و افعال خداوند به او نسبت داده شده است. اسماء و صفاتی چون الله، احد، اول، آخر، اکرم، اعلم و بصیر و سمیع و ... (همتی، ۱۳۸۶: ۵۷-۵۴).

۲-۱ مفهوم خدا در فلسفه

تصور خداوند در فلسفه در سه بخش فلسفه غرب و یونان، فلسفه مسیحی و فلسفه اسلامی مورد بحث قرار می‌گیرد. هر یک از این فلسفه‌ها، تصوری خاص از خداوند به دست می‌دهند و خدا را با صفات و اوصاف خاصی مورد بررسی قرار می‌دهند که برخی از این آراء در اینجا مورد توجه قرار گرفته است.

۱-۲-۱ مفهوم خدا در یونان

پیشینه مفهوم خداوند در یونان با آن وضوحی که در ادیان یهود و مسیحیت و اسلام بوده، مطرح نشده است. در یونان ما می‌توانیم مختصری به آراء افلاطون، ارسطو و فللوطین اشاره کنیم:

۱-۱-۲-۱ افلاطون^۱ و تصور خداوند

مسئله خدا یکی از مسائل مشکل برای مفسران افلاطون بوده است چرا که افلاطون دیدگاه‌های نظاممندی در این خصوص ارائه نکرده است. افلاطون از خدا به صورت مفرد و جمع سخن می‌گوید به عبارتی دیگر در عین اینکه خدایان بسیار وجود دارد ولی در همان حال خدایی نظام و مدبر هست که مشیت او بر کل عالم سایه افکنده است که به صورت خیر مطلق ظاهر می‌شود.

افلاطون از یک سو معتقد به خدایان بود. و در نظر او دین حقیقی عبارت بود از حال پرستش خدایان بی‌شماری که آدمیزادگان عبادتشان می‌کردند و در حوایج شخصی و مدنی به آنها متول می‌شدند. لذا می‌توان صفت اصلی خدای افلاطونی را تدبیر و تمشیت امور انسانی دانست. او همانند طالس به صراحة گفته که همه چیز پر از خدایان است و هم چنین بارها متذکر شده که اعتقاد به وجود خدایان اعتقادی بسیار قدیمی و محترم است (ژیلسون، ۱۳۸۸: ۴۲-۴۳).

خدایان بی‌شمار افلاطون را چنین می‌توان توجیه کرد که هرگاه موجودی جاندار و متحرک بذاته که منشأ حرکتیش قوه فعاله خودانگیخته‌ای در درونش باشد پس این موجود دارای نفس است و چون هر

^۱. Plato

نفسی خداست پس در هر موجود زنده خدایی مأوى دارد. در مورد خورشید و ستارگان نیز، گردش

دایمی آنها گواه حضور موجودی الهی در آنهاست. افلاطون معتقد است که نفس همان نمونه و الگویی

است که آدمیان تصور خویش را از خدا مطابق آن ساخته‌اند (همان: ۴۴).

اما آنچه از آموزه‌های افلاطون می‌توان به عنوان خدای واحد در نظر گرفت نظر او در خصوص مثال

خیر است. افلاطون علاوه بر عالم محسوس که موجودات آن متغیر و محسوس و فناپذیرند و علم به آنها

تعلق نمی‌گیرد، معتقد به عالم دیگری به نام عالم مثل یا عالم معقول بود. موجودات این عالم غیر مادی،

غیر متحرک، ضروری و معقول هستند. افلاطون آنها را ایده یا مثال می‌خواند. مثل حقایقی ازلی و ابدی و

معقول و حقیقت فی‌نفسه هستند. در میان مثل هم مثالی هست که بر همه سلطه دارد و بقیه مثل از معقولیت

او بهره‌مند هستند که این همان مثال خیر یا خدای افلاطونی است. افلاطون معتقد است مثال خیر منشأ هر

گونه زیبایی و درستی، آفریننده نور و پروردگار نور در عالم محسوس و منبع بی‌واسطه عقل و حقیقت در

عالم معقول است. قدرتی که اگر انسان بخواهد در زندگی خصوصی یا در میان جمیع به حکم عقل رفتار

کند، باید به آن چشم بدوزد (همان: ۳۷ تا ۳۹).

لذا در افلاطون ما از یک سو با مبدأ به عنوان منشأ خیر و خوبی نسبت به عالم مواجه هستیم که واژه‌ی

مثال خیر و خیر اعلی بر آن اطلاق می‌شود. و از سوی دیگر با مبدأ با اوصاف سازندگی و فعالیت در

جهان طبیعت و نظم بخشی با آن رو برو هستیم که مفهوم صانع یا دمیورث بر آن اطلاق می‌شود. پس در

افلاطون ما با یک موجود واحد اما با جهات مختلف رو برو هستیم. گویی مبدأ از دو جنبه: نامتعین،

لابشرط و تماشاگر و جنبه متعین، بشرط شیء و بازیگر برخوردار است. یعنی مبدأ از دو حیثیت خیریت و

صنع برخوردار است. صنع به معنای خلق از عدم یا صدور نیست بلکه به معنای وحدت بخشی، نظم

آفرینی و برقراری تناسب عوالم مادون با مافوق است. مبدأ افلاطونی واحد است دارای تعالی، تشخّص و

هویت ویژه است اما لزوماً دارای تعین به معنای موجودی در عرض و کنار دیگر موجودات نیست چون او

فوق موجودات است و این برتری، هستی شناختی است (افلاطون، ۱۷۳۹: ۱۳۸۰، کاپلستون، ۲۲۲: ۱۳۸۰، ۲۰۰، ۲۰۶-۸، استیس، ۱۹۵: ۱۳۸۵، اکرمی، ۱۹۹-۱۹۱).

۲-۱-۲-۱ ارسطو^۲ و تصور خداوند

از دیدگاه ارسطو خداوند به عنوان محرک نامتحرك نخستین تلقی می‌شود و محرک اول او نه یک علت فاعلی صرف، بلکه به عنوان علت غایی که از نقش فاعلی نیز برخوردار است، محسوب می‌شود. بر همین اساس عامل حرکت بی‌واسطه یا با واسطه اشیای عالم می‌گردد (راس، ۱۳۷۷: ۲۷۵). محرک نخستین ارسطو از طریق عشق و شوق، افلک و اشیا را به صورت سلسله مراتب به حرکت در می‌آورد. و این محرک نخستین هم واحد است و هم احد و هم یگانه است و هم بی جزء و تقسیم‌ناپذیر، ولذا بسیط است (ارسطو، ۱۳۶۷: ۴۰۲-۴۰۶). همچنین ارسطو اوصاف چندی را برای خدا بر شمرده است که عبارتند

از:

۱- خدا ثابت و بدون تغییر است.

۲- هر جوهری غیر از خدا مرکب از قوه و فعل است اما خدا فعلیت محض است ارسطو خدا را

جوهر می‌داند.

۳- خدا چون غیر مادی است، مکان ندارد.

۴- خدا همیشه معشوق است حتی وقتی که هیچ چیزی غیر از خدا وجود نداشته باشد باز خدا

عاشق خودش است.

۵- خدا عمرش را در تفکر در باره خود می‌گذراند.

---

². Aristotle

۳-۱-۲-۱ فلوطین^۳ و تصور خداوند

فلوطین از خداوند با نام «احد» یا «او» یاد می‌کند. و وحدتی را هم که برای خدا در نظر می‌گیرد، وحدت عددی نیست. فلوطین عنوان هستی و جوهر و محمول‌های هست و است را برابر خدا اطلاق نمی‌کند چرا که این عناوین برای انتساب امور و اوصاف مادون او به کار می‌آیند. از نظر فلوطین احاد پیش از هر موجود بوده و بسیط‌ترین است و صرفاً برای خویش است، وصف ناپذیر است، کل الاشیاست، همه جا هست ولی با تمام وجود خود، دارای بساطت مطلق است. خودآگاهی و دیگرآگاهی و اندیشیدن، حتی از نوع عالم عقلانی در او راه ندارد چرا که آگاهی در هر شکل خود مثار کثرت است و با بساطت و وحدت خدا سازگار نیست (فلوطین، ۱۳۶۶: ۷۴۰، ۷۳۱، ۷۲۸-۴، ۷۱۵، ۷۱۷، ۶۸۱-۷۰۵، ۶۸۲، ۷۱۰، ۶۷۰، ۷۲۵)؛ کاپلستون، ۱۳۸۰: ۵۴۲).

۱-۲-۲ مفهوم خدا در فلسفه مسیحی

در فلسفه مسیحی تصور تنها مربوط به خدای واحد و احاد نیست چرا که تثیت که در اینها مطرح است هم به صورت طولی و هم به صورت عرضی (سه خدا یعنی پدر و پسر و روح القُدُس در عرض هم) مطرح شده است که برخی از این آراء از این قرارند:

۱-۲-۲-۱ آگوستین^۴ و تصور خداوند

آگوستین معتقد به تثیت^۵ یعنی پدر و پسر و روح القدس است. اما تثیت در او به صورت طولی مطرح است یعنی اینکه معتقد به سه خدا نیست بلکه معتقد به یک خدای پدر است. از نظر آگوستین، مهم‌ترین صفت خداوند، وحدت است. او هم‌چنین خداوند را خیر محض، واجب، سرمدی، نامتفاوت، غیر

³. Plotinus

⁴. Augustine

⁵. Trinity

قابل در ک و کمال محس می داند. از نظر آگوستین تمام صفات خداوند عین ذات او تعالی هستند چون ذات خداوند برتر از آن است که قبول عرض بکند. او همچنین خداوند را مطلق، حکیم، عالم و قادر می داند که همه چیز را بر اساس حکمت، عقل و علم خلق می کند (ایلخانی، ۱۳۸۲: ۹۶-۱۰۰).

۲-۲-۲-۱ توماس آکوئیناس و تصور خداوند

از نظر توماس نام خاص خداوند «آن که هست» می باشد. مهم ترین صفت او، وجود است. خدا وجود مطلق و بنفسه و به همین دلیل علت وجودی دیگر موجودات است. از نظر توماس خداوند خیر محس است و به عنوان خیر محس منشأ خیر در عالم است. البته خیر برای توماس عین وجود است. او همچنین بهترین روش شناخت خداوند را، روش بر اساس تشابه می داند. در نظر توماس خدا شیوه مخلوقات نیست بلکه مخلوقات شیوه خداوند هستند البته این شباهت کامل نیست، چون مخلوقات افعال محدود وجودند و خدا فعل محس و نامحدود وجود است. توماس صفاتی چون علم، اراده، وجود و خیر و... را به خداوند نسبت می دهد (همان: ۴۲۲-۴۲۳-۴۳۵-۴۳۶).

۳-۲-۱ مفهوم خدا در فلسفه اسلامی

کامل ترین تصور از خداوند در فلسفه اسلامی مطرح شده است. در فلسفه اسلامی خداوند یکتا و بی نظیر است و دارای صفاتی ثبوتی و سلبی است.

۱-۳-۲-۱ فارابی و تصور خداوند

ابونصر محمد فارابی ملقب به معلم ثانی اولین کسی است که با تمایز میان وجود و ماهیت موجب تمایز میان وجود واجب و وجود ممکن شد. از نظر فارابی موجودات بر دو قسم ممکن الوجود و واجب الوجود تقسیم می شوند. بنا بر نظر این فیلسوف موجودات این عالم ممکن الوجودند و خداوند واجب الوجود است و علت برای تمام ممکنات می باشد و وجودش منزه از تمام نقایص و کامل ترین موجود